

Revisionsret. EU-bestikkelseskonventionens artikel 4 indeholder herudover i lighed med artikel 4, stk. 3-5, i første protokol bestemmelser, der bl.a. giver mulighed for at undlade at ligestille medlemmer af Kommissionen med ministre for så vidt angår ministeransvarlighedsloven og rigsretsloven.

Artikel 5 og 7 indeholder bestemmelser om henholdsvis sanktioner og straffemyndighed, der svarer til henholdsvis artikel 5 og 6 i første protokol til EU-svigskonventionen.

Artikel 6, 8, 9, 10 og 11 indeholder bestemmelser om henholdsvis virksomhedslederens strafferetlige ansvar, udlevering og retsforfølgning, forpligtelse til samarbejde ved grænseoverskridende kriminalitet, forbud mod dobbelt strafforfølgning og forholdet mellem EU-bestikkelseskonventionen og nationale straffebestemmelser, der svarer til henholdsvis artikel 3, 5, 6, 7 og 9 i EU-svigskonventionen og artikel 7 i første protokol til denne konvention.

I artikel 12, stk. 1-2, fastsættes bestemmelser om EF-Domstolens kompetence til at behandle tvister mellem medlemsstaterne om fortolkningen eller anvendelsen af konventionen og mellem en eller flere medlemsstater og Kommissionen vedrørende anvendelse af visse af konventionens bestemmelser. Lignende bestemmelser er fastsat i artikel 8 i første protokol til EU-svigskonventionen.

Om de særlige bestemmelser i EU-bestikkelseskonventionens artikel 12, stk. 3-6, der giver de nationale domstole mulighed for at anmode EF-Domstolen om træffe præjudiciel afgørelse om fortolkningen af visse af konventionens bestemmelser, henvises til pkt. 6 nedenfor.

Artikel 13-16 indeholder bestemmelser om ikrafttrædelse m.v.

4.3. OECD-konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse med internationale forretningstransaktioner

Parallelt med arbejdet i Den Europæiske Union har der i OECD været iværksat initiativer med henblik på at indføre et globalt forbud mod aktiv bestikkelse. Blandt disse initiativer kan nævnes OECD's rekommandation af 23. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse i international handel, der bl.a. indeholder en opfordring til at kriminalisere bestikkelse af udenlandske tjenestemænd og til at udelukke virksomheder m.v. fra at kunne trække udgifter til bestikkelse fra i skat.

I forlængelse af ovennævnte OECD-rekommandation er udarbejdet konventionen om bekæmpelse af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd i forbindelse

med internationale forretningstransaktioner (OECD-bestikkelseskonventionen), jf. *lovforslagets bilag 6*.

Formålet med denne konvention er at indføre et globalt forbud mod bestikkelse i forbindelse med internationale forretningstransaktioner.

Ved konventionen forpligter de deltagende stater sig på grundlag af en fælles definition af bestikkelse af udenlandske tjenestemænd til at betragte sådan adfærd som en strafbar handling og til at fastsætte effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner.

I OECD-bestikkelseskonventionens *artikel 1* defineres den lovovertrædelse, der består i *bestikkelse af udenlandske tjenestemænd*.

Efter artikel 1, *stk. 1*, skal det betragtes som en strafbar handling, at en person forsætligt tilbyder, lover eller giver en utilbørlig økonomisk eller anden fordel, enten direkte eller gennem mellemmand, til en udenlandsk tjenestemand, enten til tjenestemanden selv eller til tredjemand, for at få tjenestemanden til at foretage eller undlade at foretage en handling i forbindelse med udøvelse af tjenstlige pligter, for derved at opnå eller bibeholde forretninger eller anden uretmæssig fordel i internationale forretningsforhold.

Efter artikel 1, *stk. 2*, skal medvirken til, herunder tilskyndelse til, hjælp til og meddelagtighed i, eller godkendelse af en handling, hvis formål er at bestikke en udenlandsk tjenestemand, være strafbar.

Endvidere skal forsøg på og sammensværgelse for at bestikke en udenlandsk tjenestemand være strafbart i samme omfang som forsøg på og sammensværgelse for at bestikke statens egne tjenestemænd.

Efter artikel 1, *stk. 4, litra a*, forstås ved »en udenlandsk tjenestemand« (1) enhver, der som ansat eller folkevalgt varetager et hverv inden for lovgivning, forvaltning eller domstolene i et andet land, og (2) enhver, der udøver en offentlig funktion for et land, herunder en offentlig styrelse eller en offentlig virksomhed, samt (3) enhver ansat i eller repræsentant for en offentlig international organisation.

Med udtrykket »offentlig virksomhed« (»public enterprise«) sigtes ifølge s. 13 i den forklarende rapport til OECD-bestikkelseskonventionen til selskaber, som vedkommende stats regering direkte eller indirekte kan udøve en dominerende indflydelse på, f.eks. fordi regeringen er indehaver af aktiemajoriteten eller har flertallet af stemmer i virksomhedens ledende organer, og som ikke virker på sædvanlige markedsvilkår (dvs. i det væsentlige på samme vilkår som en tilsvarende privat virksomhed).

Efter artikel 1, *stk. 4, litra b*, omfatter udtrykket »et andet land« alle administrative niveauer og underind-